

jeg havde kjøbt i byre Domme for en vis bestemt Sum, skulde jeg Alret efter være forpligtet til at opgive, uden at faae nogen som helst Erstatning. Det er muligt, at den strenge Retsvidenskab vilde komme til et andet Resultat, men saa maatte virkelig Retskyndigheden rette sig efter den Lovgivende Magt, saa kom den til at stille sine Theorier op anderledes; jeg troer ikke, at den Lovgivende Myndighed vil paa nogen Maade rette sig herefter. Men tag nu ikke eet Aar og læg imellem selve Erhvervelsen af Rettighederne og Overgangen til den frie Besiddelse, læg 2 Aar imellem, læg 200 Aar imellem, og vi komme da til 1661; om det er 200 Aar siden, at Staten paa en saadan Maade tilstufede sig Retten til at gjøre Indskrænkninger i den frie Brug af Eiendommene, eller ikke, gjør naturligvis ikke noget til Sagen med Hensyn til selve Retsbegrebet. Nu veed jo den ærede Landstthingsmand ligesaa godt som jeg, at det fremgaaer klart af Betænkningen, at da man i 1661 besluttede, at der ikke maatte bygges paa det Territorium, hvorom der nu er Tale, da skete det ikke derved, at man paalagde disse Eiendomme denne Servitut uden videre, men derved, at man anviste Eierne Eiendomme andre Steder, og at alle de Eiendomme, der nu findes paa det her omhandlede Territorium, kun besiddes med den Indskrænkning, at Eierne ikke have nogen Ret til at bygge — de besiddes fra første Færd kun med denne bestemte Indskrænkning. Det kan virkelig gjerne være, at der i Loven om de franske Servituter kan staae en saadan Bestemmelse, som den ærede Landstthingsmand har paastaet; men at det efter vor Lovgivning, efter vor Retsbevidsthed skulde være Tilfældet, at man, naar Staten i byre Domme har erhvervet en saadan Rettighed, skulde kunne forlange, at den skulde ophøre uden Veberlag, det troer jeg ikke; det vilde være i den Grad ubilligt og uretfærdigt ligeoverfor Monarchiet, at ikke engang Kjøbenhavns Communalbestyrelse, som dog maa antages at være gennemtrængt af de samme Betragtninger, som den ærede Landstthingsmand gjorde gjældende, har havt den fjerneste Tanke om at opstille en saadan Grundsætning, og paa en saadan Fremgangsmaade vilde Monarchiet være berettiget til at anvende et Ord, som den ærede Landstthings-

mand ikke brugte, et Ord, der var hentet fra det samme Sprog som Ordet Expropriation. Det staaer altsaa fast, at det virkelig er i Almeenvellets Interesse, ikke seet fra Krigsministeriets, men fra Indenrigsministeriets Standpunkt, at denne Lov fremmes, det staaer fast, at Loven er Resultatet af en Overenskomst imellem dem, der nærmest repræsenterer Eierne, nemlig Communalbestyrelsen og Krigsministeriet, det staaer fast, at den Erstatning, der gives dem, er fuldstændig rigtig, og at det vilde være den største Uret, ja en blodig Uret, imod Monarchiet, hvis man ikke gif frem paa den Maade, som Loven har foreslaaet med Hensyn til Erstatningssummens Bestemmelse. Dersom det var saa, at Besidderne af disse Grunde havde en saadan Ret, som af den ærede Tale paa staaet, saa maatte de ogsaa have Ret til Erstatning, fordi de nu lide en Indskrænkning i deres Eiendomsret; dersom de kunde forlange, at den af Staten dyrt erhvervede velle Rettighed hæves uden Erstatning, saa maatte de, forekommer det mig, fra den ærede Rigsbagmands Standpunkt sige: Naar vore Eiendomme tages, skal der tages Hensyn til, at vi kunne forlange Erstatning for den Indskrænkning, vi have maattet bære. Men Regjeringen siger: Erstatningen fik 3 for 200 Aar siden og 3 maae finde 3er i de Indskrænkninger, som Erstatningen dengang gaves for, thi man kjøber en Eiendom netop under de Vilkaar, hvorunder Eiendomsretten er erhvervet. Med Hensyn til den Sammenligning, han opstillede med den Fremgangsmaade, der er fulgt ved Anlægget af Fæstningsværkerne om Paris, da ligger det med Hensyn til disse Forhold ikke saa klart for, om ikke Eiendommene der vare erhvervede paa en saadan Maade, der maatte ubelufte Spørgsmaalet om Erstatning til Staten, men det er aldeles sikkert, at man meget vel kan finde sunde og gode Grundsætninger for Udløstning i Paris gjorte gjældende i disse Bestemmelser i Lovgivningen. Der er naturligvis der som altid ved saadanne Expropriationer, der foretages i Almeenvellets Interesse, kommet det Resultat ud, at alle Parter have staaet sig godt, og dette vil ogsaa vise sig her, baade Besidderne og nogenlunde Krigsministeriet ville staae sig ved denne Lov, selv om det 9